

MŁODZIENIC (1) *sb m*

N sg młodzienic.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Młody człowiek płci męskiej: Młodzyenic do Pláthoná przyśzedł. RejWiz 109 marg.

Cf **MŁODY**, **MŁODZIC**, [**MŁODZIEC**], **MŁODZIENIEC**, **MŁODZIK**, **MŁODZION**,
MOŁODZIEC

JB